

## ● Mehmet Gözükara

### Sen Gidince Ben

Sen çekip gidince boşaldı şehir  
Yanım yörem çöktü kimsesiz kaldım  
Kuyular çekildi, su vermez nehir  
Yağmur da yağmıyor çok susuz kaldım

Kartal kanadıyla, koçlar başıyla  
Güller yaprağıyla, dağlar taşıyla  
Birlikte anılır can yoldaşıyla  
Ancak ben hem yetim hem öksüz kaldım

Senden gayri herkes bunun farkında  
Bir gönlün enkazı kaldı ardında  
Eyeri gümüşten, eşkin atın da  
Terkine almadın bineksiz kaldım

Hayra yormaz idim görseydim düşte  
Kaç hüznün gizlidir bir tek gülüşte  
Gözleme desen de gözlerim işte  
Sen gittin gideli uykusuz kaldım

Elden çıkan fırsat ele geçmiyor  
"Geçer" demek ile çile geçmiyor  
Kendi sözüm bana bile geçmiyor  
Gece aysız gündüz güneşsiz kaldım

Gönlüm gâhî tandır gâhî ocaktı  
Sevgimiz sımsıcak kuşatacaktı  
Ayrılık ateşi her şeyi yaktı  
Nasıl dayanayım ben sensiz kaldım

Gözükara'm bahar geliyor derken  
Dallar yaprak döktü gününden erken  
Ben beni unuttum seni severken  
Yemin ediyorum nefessiz kaldım